

Què veuen els nostres infants a la tele i internet?

Quin és el rol dels familiars per afavorir o evitar determinats programes de TV

Abdon Montserrat. C

Unitat de Psicoteràpia Psicoanalítica per Infants i Jov
 Sant Pere Claver – Fundaci

Els continguts audiovisuals de diversos mitjans de comunicació a què estan exposats els infants obliguen a una reflexió i actuació per part dels pares, tutors, educadors i altres adults responsables. Tot seguit, repassem diversos aspectes a tenir en compte: des dels diversos tipus de continguts que s'emeten a la televisió i a internet fins a l'actitud a mantenir com a progenitors o adults responsables.

aquests. És a dir, si són compartits poden ser explicats i matisats en aquelles parts més negatives o dubtoses, i potenciats en aquelles parts que els pares pensin que aporten coses positives.

Com a pares, consumidors o usuaris potser també cal plantejar-se en ocasions si pensem que hem de fer alguna acció –individual o col·lectiva– encaminada a millorar la qualitat del contingut dels mitjans de comunicació, especialment el dels públics. Fa uns anys eren públics espectacles que avui en dia considerariem aberrants. Per tant, la solució ha de renunciar mai a millorar contínuament. No és bo acceptar determinats continguts audiovisuals sota les premises d'*si sempre s'ha fet, o és suficient procurant que això no ho vegin els nens*.

Per mitjà de la televisió i d'internet els nens i les nenes reben més estímuls. És impossible controlar del tot aquests continguts, però hem de ser atents i pensar des de la prevenció –evitant certs continguts i afavorint d'altres–, o des de l'avaluació d'allò que ja han vist o estan veient.

Continguts de tipus sexual. Els infants s'exposen a quelcom que no poden controlar. De vegades aquest tipus de contingut pot ser més neguitejador per l'adult que per l'infant que, no hi atribueix tota la càrrega eròtica (encara latent). En els casos de exposició repetida, probablement l'efecte més negatiu seria el de la banalització de la vida sexual i afectiva. Dit d'una altra manera, l'espai d'intimitat de la persona es dilueix als ulls de l'infant; i és un espai molt necessari per al desenvolupament psicoafectiu de la persona.

Continguts de tipus agressiu. Els prejudicis es presenten en dos nivells. El primer és el d'impactes de tipus sensorial: estímuls intrusius que desvetllen la por i a la llarg un cert sentiment d'indefensió. També es produeix una excitació excessiva basada en la destructivitat. L'estimulació desmesurada d'aquests aspectes fa que tots dos fenòmens existeixin de forma natural en la ment de l'infant (i de l'adult). En el nivell ens trobem amb un efecte també molt negatiu a llarg termini que aniria de la justificació de la violència, feta de forma més o menys conscient. Òbvia també hi influiria la ideologia i l'educació dels pares respecte tot això.

Continguts positius. Val la pena destacar que també els continguts audiovisuals poden tenir una influència positiva. Dependrà en bona mesura de l'acompanyament que puguin tenir els pares de la relació dels infants amb

"És impossible controlar tot el que veuen els nens, es pot prevenir però no avaluar."

Per tant, podem observar que, en el cas dels continguts audiovisuals, podem aplicar el mateix esquema que en d'altres aspectes de la criança. Els pares hem d'estar assabentats, interessats i preocupats sobre el que veuen els nostres fills dels mitjans de comunicació, per compartir un aspecte de la vida. Tot i així, és impossible controlar o filtrar tot allò que els nens veuen. Per això cal estar propers i atents en general. Llavors podrem identificar problemes o factors que poden ser perjudicials per al seu desenvolupament i un sentit preventiu o de comprensió.

Llegeix més articles a **"la càpsula"**

Visita la web de **Sant Pere Claver - Fundació Sanitària**

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03
info@spcsalut.org | www.spcsalut.org
